

[Landbrugsministeren.]

enig med hr. Lowzow i, at der ikke kan tages politisk stilling til det i dag, og det har heller aldrig været min mening, at man skulle det.

Jeg vil gerne sige til hr. Karlskov Jensen, når han nævner venstres tanker om en konjunkturudligningsfond, at en sådan fond jo ikke ville hjælpe disse landmænd, for en forudsætning for, at det ville hjælpe, er jo, at der havde været nogle konjunkturer at udligne. Men unge landmænd, som er nyetablerede eller etablerede inden for de seneste år, har ikke haft sådanne indkomstforhold på grund af deres store investeringer, at de har noget at udligne. Hr. Karlskov Jensen har muligvis ret i, at nogle af de ældre veletablerede landmænd, som har deres på det tørre – eller måske oven i købet har haft godt regnvejr – måske nok kunne få nogle fordele ved en konjunkturudligningsfond, men det er nu engang efter min opfattelse først og fremmest de yngre, dem, der producerer, dem, der har de største økonomiske problemer, vi skal komme til hjælp. Derfor tror jeg altså ikke på denne idé.

Hr. Karlskov Jensen spørger, om jeg mener, der skal være samme forhold med hensyn til indbetalingerne til fonden, som der er til arbejdsløshedskasserne. Det har jeg såmænd ikke spekuleret på, men vi kunne f. eks. starte med det. Det var da altid en begyndelse. Her er der jo tale om absolut nul indbetalinger fra landmændene, men når tørken kommer, vil man altså nok have pengene fra samfundet. Derfor kunne vi f. eks. starte med at sammenligne med, hvad de arbejdsløshedsforsikrede indbetaler. Det har jeg ikke spor imod. Jeg vil gerne bekræfte over for hr. Karlskov Jensen, at for så vidt angår mig, vil der naturligvis blive tale om et normalt udvalgsarbejde. Det er jo udvalget selv, der afgør, hvordan man vil behandle disse lovforslag. Måske kunne hr. Karlskov Jensen bidrage til udvalgsarbejdets hurtige fremme ved at trække sit lovforslag tilbage. Det ville i hvert fald fremme udvalgets arbejde med regeringslovforslaget, og det vil også være hurtig hjælp til de landmænd, det drejer sig om.

Jeg har endelig forstået hr. Halvgaard – og jeg er så glad for, at hr. Halvgaard er alene med sine anskuelser – at det, der skal til, er, at man skal tvinge landmændene til at sælge deres ejendomme, hvis de er kommet i vanskeligheder, og så skal der kapitalstærke folk til landbruget. Lige præcis sådan faldt ordene.

Jeg er glad for at få konstateret, at der er en afgrundsdyb forskel i synspunkterne hos fremskridtspartiet og alle andre partier her i folketinget.

Formanden:

Der bliver ikke lejlighed til mange korte bemærkninger efter den lange debat.

(Kort bemærkning).

Karlskov Jensen (V):

Jeg skal overholde det og kun svare på et par spørgsmål, der blev stillet med hensyn til, om venstre ville hjælpe andre erhverv på tilsvarende vis; det var hr. Halvgaard der spurgte derom. Ja, i katastrofesituationer tror jeg aldrig man har spurgt forgæves efter venstres medvirken.

Så kan jeg lige sige i forbindelse med landbrugsministerens sidste spørgsmål, at jeg har givet tilsagn om, at vi fra venstres side ikke vil sinke udvalgsarbejdet, vi vil tværtimod prøve på at få det gennemført så hurtigt som muligt, men det forudsætter ikke nødvendigvis, at vi trækker vort forslag tilbage: vi har de to forslag liggende, vi kan sammenligne dem, og vi kan måske plukke fra det ene til det andet. Vores medvirken behøver man ikke at tvivle om, heller ikke om, at vi vil fremme arbejdet mest muligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til landbrugs- og fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om udlån til yngre jordbrugere.

(Lovforslag nr. L 57. Fremsat 13/10 76):

Formanden:

Sammen med denne sag foretages den sidste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om æn-